

האם להיות עם הבת בחדר הלידה?

נילי בותבת: בתי הבכורה עומדת ללדת בעוד כחודשיים, בעזרת השם, את בתה הבכורה. בעלה והיא נרשמו לקורס הכנה ללידה. הם סיפרו לנו כי בקורס אמרו להם שבית-החולים מאפשר ליוולדת להכניס לחדר הלידה את מי שהיא רוצה. גם יעצו להם לא להזמין לחדר הלידה את מי שמעצבן אותם בחיי היום-יום...

אני מתלבטת: האם להיות עם הבת בחדר הלידה? האם לשבת בחוץ? האם להיות בפית ולחכות לבשורה הטובה? מצד אחד אני רוצה מאוד להיות במקום, לעזור לה ולחוות אתה את הרגע הגדול הזה. מצד שני אני פוחדת. פוחדת שאתרגש ואלחץ יותר מדי. וגם נדמה לי שאם אמו של החתן תרע שאני בחדר הלידה והיא לא – היא תקנא, ואני לא רוצה לפגוע בה. מה דעתך?

תצלום: אינדקס אופט

שתוכלי רק להלחץ את פולם. אם את שייכת לסוג השני – הרי התשובה ברורה.

הפחד שלך שהמחותנת תקנא ותיעלב – מיותר. כל אישה יודעת שהקשר בין אם לבת שונה מהקשר בין אם לבן. כל אישה מבינה שיוולדת זקוקה לאמא שלה בחדר הלידה, ולא לחמות. כל חמות חכמה יודעת שבצענין הזה אין מקום לקנאה או לחשבונות. להפך, החמות צריכה להיות מאושרת מכך שלאשתו של הבן שלה יש אמא טובה. מי שמקנאת או נעלבת במקרה כזה – אינה מבינה את תפקידה, וחבל.

הבחירה בידי היוולדת

ההתלבטות של נילי מובנת, אבל לא היא תקבע אם להיות בחדר הלידה או לא.

ברור לכולם כי מי שתבחר את ה"אורחים" בחדר הלידה היא היולדת. רק היא.

צריך לאפשר לה להחליט, בלי ללחוץ עליה. אפשר לשאול אותה כבר עכשיו מה היא מעדיפה. אפשר גם לא לשאול אותה, כדי לא ללחוץ עליה. צריך לתת לה לבחור בעצמה את הדרך. היא תחליט למי להודיע, מתי להודיע, את מי להזמין לחדר הלידה. הדבר היחיד הקשוב הוא מה היא רוצה. בצענין הזה, הרצונות של האחרים אינם חשובים כלל.

יש אנשים, שכמו שאינם יודעים לכבד צרכים ורגשות של אחרים במצבים רגילים – מגלים חוסר רגישות גם ליולדות, ולהבדיל – לחולים. לא מבינים שהמצב שלהם מחייב התחשבות מקסימלית בצרכים שלהם. כל מי שראה את ה"טיילת" ליד חדרי הלידה (ובתוכם) ובמחלקות של בתי-החולים בישראל מבין על מה אני מדברת.

נחזור לנילי: אם הבת סיפרה על קורס ההכנה ללידה, היא תשתף אותך בהתלבטות שלה בשאלה את מי להזמין לחדר הלידה. בשיחה זו תלמדי מה מתאים לה ותתאימי את עצמך אליה. שיהיה במזל ובקלות!

ענת דותן

ויתעלה... אחרות חוששות שהבעל יעצבן אותן ויפריע להן בלידה.

יש נשים שרוצות את אמא לידן ברגעים חשובים בחיים. אמא, עם ניסיון החיים והלידות שלה, יכולה לעזור ומשרה ביטחון. יש נשים שמוכנות לראות בחדר הלידה אפילו את החמות.

יש נשים שמודיעות לכל המשפחה ולחברות ברגע שמתחילים להופיע צירי הלידה וכשהן יוצאות לבית-החולים. אחרות בוחרות להודיע אפילו להורים רק אחרי שהלידה עברה בשלום. הפול תלוי באופי של היולדת ובחסים שלה עם כל אחד מבני המשפחה.

להיות או לא להיות

נילי מתלבטת: להיות בלידה או לא להיות. התשובה שלי לנילי: את צריכה להפיר את עצמך ולדעת אם תוכלי להיות בתוך החדר, לראות את הבת שלך סובלת, לעמוד בכך ולעזור לה; או שאת מפירה את עצמך ויודעת שתהיי כל-כך נרגשת,

לידה של תינוק היא אירוע משמח ומרגש לכל המשפחה. כאשר מדובר בילד בכור ובנכד בכור – ההתרגשות גדולה עוד יותר. הלידה עצמה היא אירוע לא קל ליולדת ולכל מי שנמצא סביבה, ולכן, חשוב לעשות הכול כדי שהלידה תעבור בשלום, בלי כאבים, לחצים וקשיים מיותרים.

בעבר הרחוק, נשים ילדו בפית. בעולם המודרני, רוב הנשים יולדות בבית-חולים. בבתי-חולים רבים מעודדים שבן-הזוג ישהה עם היולדת. כפי שקראנו במכתב של נילי, יש בתי-חולים שמאפשרים להפוך את חדר הלידה לחדר אירוח...

יש נשים שרוצות להיות לבד בחדר הלידה. הן מעדיפות להתמודד כך עם הכאבים וההתרגשות. יש נשים שרוצות שהבעל יהיה לידן. יעזור, יתמוך, יעודה, יהיה שותף מלא לחוויה המשותפת. זה טבעי, נורמלי ואף מבורך.

לעומתן יש נשים שנוכחות הבעל בחדר הלידה מלחיצה אותן. לא נעים להן שיראה אותן ברגעים אלה. חלקן פוחדות שהבעל לא יוכל לעמוד במעמד

מכתבים למדור "הכל נשאר במשפחה" אפשר לכתוב לפי הכתובת: ענת דותן, "שער למתחיל", המסגר 9, תל-אביב. או למדור "כתבו לנו" באתר שלנו: www.slamathil.co.il